

Hoofdstuk 1

Duistere praktijken

Behoedzaam sluipt een gedaante over het verlaten fabrieksterrein in het zuiden van Nijmegen. De magere man kijkt schichtig om zich heen. Hij trekt zijn pet wat dieper over zijn ogen. Eigenlijk is dat overbodig. Hij hoeft niet bang te zijn voor herkenning. Camera's hangen hier niet. Om het bordje bij het vervallen toegangshek had hij gelachen. *Beveiligd bedrijventerrein* en *Cameratoezicht* stond er. Te zien aan de hoeveelheid onkruid bij het hek was hier al lange tijd niemand geweest. Hij had zijn fiets in de struiken gelegd en was door een gat in het hek gekropen. De man staat stil en kijkt om zich heen. In het flauwe schijnsel van de maan kan hij de omtrekken van de oude fabriekshallen goed zien. Wat hier vroeger werd gemaakt, interesseert hem niet. Hij heeft alleen maar oog voor de grote, vervallen fabrieksloodsen. Loodsen die plaats moeten maken. Voor wat eigenlijk? Voor alles wat maar mooi kan zijn. Alles wat zijn macht kan laten zien. Dit is een prima plek om te beginnen met zijn overwinningstocht. Hier ziet niemand hem. Hier kan hij zijn eerste slag slaan. Straks zal hij moeilijkere plekken kiezen, meer in de bewoonde wereld. Maar op dit verlaten terrein kan hij prima oefenen.

De nieuwe heerser van Nijmegen. Zo zal hij de geschiedenisboeken ingaan. Nero de Tweede. Degene die eerst alles platbrandt. Vooral de kerken. Die gehate kerken. Die moeten in vlammen opgaan. Maar ook bedrijven. Iedereen die machtiger wil zijn dan hij, Nero de Tweede, moet eraan. Voordat hij aan de macht is, zal hij laten zien wie hij is: de wrede alleenheerser van Nijmegen.

Iedereen zal bang voor hem zijn. Iedereen zal het voelen: met Nero de Tweede valt niet te spotten. Angst zaaien, dat is belangrijk. Wekenlang zal iedereen zich afvragen waar er nu weer brand zal uitbreken. En telkens zal hij ruim op tijd weg zijn. Ze zullen hem niet pakken. En na zijn grote slag zal iedereen toegeven dat hij aan de macht moet komen.

De man haalt een zware rugtas van zijn schouders en zet hem op de grond. Zachtjes ritsst hij de tas open. Uit een van de vakken haalt hij een spuitbus. Hij schudt hem voorzichtig en loopt dan naar de muur van een van de verlaten fabriekshallen. Met grote halen spuit hij letters op de muur:

NERO II

Bij de muur van een andere loods herhaalt hij zijn werk. Dan gaat hij terug naar zijn rugtas. Hij inspecteert de inhoud, knikt goedkeurend, ritsst de tas dicht en komt overeind. Met enige moeite hijst hij het ding weer op zijn rug. Dan loopt hij op een deur af. Hij voelt eraan. De deur geeft krakend mee. Voorzichtig stapt de man naar binnen. Hij trekt de deur achter zich dicht. Hier kan hij wel licht maken. Niemand ziet hem.

De man pakt zijn mobieltje en schijnt door de ruime hal. Langs een van de wanden staat een stapeltje houten kratten. Hij knikt goedkeurend. Net wat hij nodig heeft. Hij stapt eropaf en pakt enkele kratten. Kurkdroog hout, dat voelt hij meteen. Mooier kan niet. Al snel staan er wat kratten in een kring op de grond. Uit de tas haalt hij een lege wijnfles en zet er een trechter op. Dan haalt hij uit zijn tas een kleine jerrycan. De man draait de dop eraf en giet benzine in de wijnfles. Zorgvuldig doet hij de dop terug op de jerrycan. De fles zet hij midden tussen de

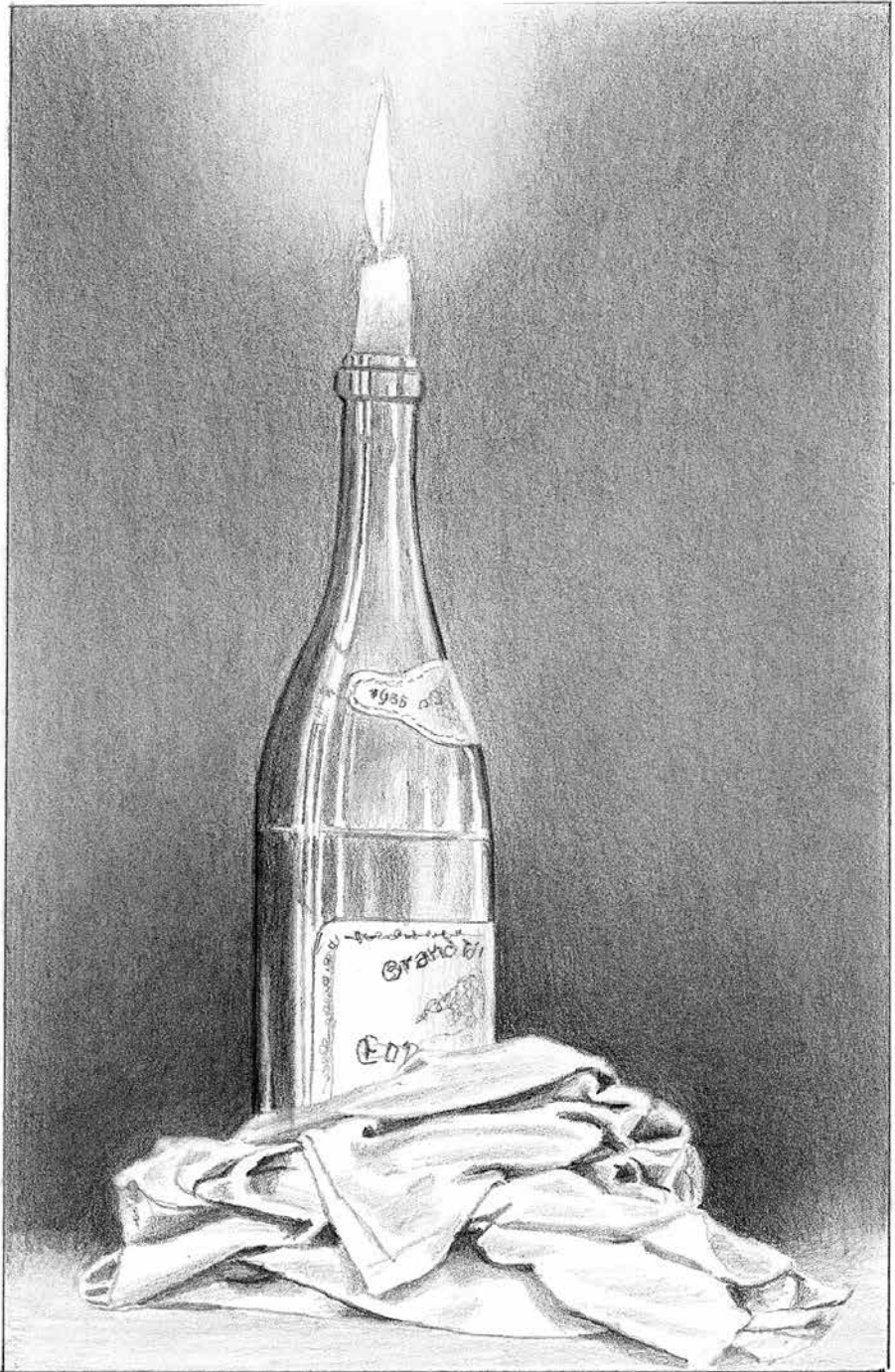
kratten. Dan haalt hij enkele oude kledingstukken uit de tas. Zorgvuldig schikt hij de kleren rond de fles.

Uit een vakje van de tas haalt hij een kleine kaars tevoorschijn. Behoedzaam zet hij de kaars op de fles. Met een aansteker steekt hij de kaars aan. Dan zet hij de houten kratten nog wat dichterbij de fles. Tevreden kijkt de man naar zijn werk. Straks is de kaars zo zacht dat hij door de flessenhals zakt. Een korte aanraking met de benzine, een kleine ontploffing en meteen zal alles rond de fles in brand staan. Maar dan is hij allang weg.

De man loopt terug naar de deur. Hij grijpt de klink en kijkt nog een keer achterom naar het zacht flakkerende kaarsvlammetje. Dan glipt hij door de deur. Voorzichtig steekt hij het bedrijventerrein over en opent een tweede loods. Als hij ziet wat er binnen ligt opgeslagen, verschijnt er op zijn gezicht een grijns. In de fabriekshal ligt een grote baal houtsnippers. Heeft hier een houtbewerkingsbedrijf gezeten? Het kan hem niet schelen. Die snippers zullen straks goed branden.

Zorgvuldig kiest hij een plek waar hij zijn werk kan doen. Met een half kapotte schep die naast de snippers staat, maakt hij enkele hopen met houtstukjes. Ook maakt hij een bultje met snippers tussen de andere hoopjes en de grote berg. Als straks eerst de kleine hoeveelheden in brand vliegen, zal dit bultje het vuur naar de grote hoop leiden. Dan kan het eerst flink heet worden en vervolgens zal de hele berg in lichtervlaai staan.

Tussen de hoopjes plaatst de man opnieuw een gevulde fles met een kaars. Eromheen komen een paar doeken en vooral veel houtsnippers. De man kijkt op zijn telefoon. Het is nu meer dan een kwartier geleden dat hij de eerste kaars aanstak. Nu moet hij haast maken. Snel gaat hij naar buiten. In een derde loods,

waar te midden van enkele verroeste voertuigen wat oude vaten vloeistof staan, steekt hij de derde kaars aan. Dan haast hij zich naar de uitgang van het terrein. Zijn rugzak is heel wat lichter. De man kruipt door het hek. Hij kijkt nog een keer goed om zich heen. Niemand te zien. Opnieuw haalt hij zijn spuitbus tevoorschijn. Hij kan het niet laten. Niet veel later staat op een vervallen toegangsbord zijn 'handtekening':

NERO II

Hij doet de spuitbus weer in zijn tas, veegt wat houtsnippers van zijn broek en pakt zijn fiets. De rugzak stopt hij zorgvuldig in een van de fietstassen. Het valt veel te veel op als hij midden in de nacht met een rugzak rondrijdt.

De man kijkt om. Tevreden ziet hij hoe een helder schijnsel uit de eerste hal komt. Vlug stapt hij op de fiets. Hij moet weg zijn voordat de hulpdiensten komen. Als hij het bedrijvengebied heeft verlaten en bij een doorgaande weg komt, kijkt hij nogmaals om. Achter hem kleurt een rode gloed de nachtelijke hemel. In de verte klinken de sirenes van de eerste brandweertwagens. Zijn missie is geslaagd.